

restantajn solidajn pulvorecajn partojn, feĉojn ktp. Kp KRIBRI. 2 Traigi la lumon tra ekrano por haltigi parton de la kolorradioj. ~ilo. Aparato por ~i : *papera ~ilo*; *Pasteur'a ~ilo*; ~ilo por *kajo*. ~igi. 1 Klarigi aŭ purigi per ~ado (Kp TRAFLUETI). 2 (f) Diserĝe trairi kvazaŭ tra ~ilo : *lumo ~igas tra kurtenoj de fenestro*; *flustra interparolado ~igis tra la fermita pordo*.

fimbrillo . Delikata filamento, kiu provizas la receptaklon de kelkaj kompozitoj.

* **Fin** (tr). 1 Ĉesi fari, ne daŭrigi plue ian agadon : *~u do, mi petas Z*! *ĉu vi ~is ? mi ~is labori*; *la laboristoj ~is sian laboradon*; *mi ~is la verkadon de mia libro*; *~i paroli Z*, ludi, danci; *estas tempo ~i vian revadon*; *~i vivi*; *~i sian vivon Z*; *~i la diskutadon, la bruon*. 2 Tutfari, plenumi, konduki ian aferon ĝis la punkto aŭ momento, kiam ĝi estas kompleta k ĉesas : *mi ~is mian labor(af)-on, verkon, taskon, raporton*; *~i la klasojn de la gimnazio Z*; *li komencis de la plej maljuna kaj ~is per la plej juna Z*; *la kurso, kunsido estas ~ita*; *~ila pentraĵo*; *unu, du, tri, kvar, ~ita la far' Z* (ĉio estas ~ita l); *la reston vi poste al mi ~os Z* (~os rakonti) (Kp DETRUI, EKSTERMI, ESTINGI, RUINIGI, FALIGI, RENVERSI, ABOLICI, NULIGI). RIM. La radiko **fin** estas ankaŭ kunmetite pseŭdosufikse uzata en tiu ĉi senco 2 : *~labori*, *~konstrui*, *~ĉerpi*, *~pagi*, *~verki* (Kp TUTE, EL). 3 Konsistigi la lastan parton de io : *komuna kantado ~is la kunvenon*; *tiu konkludo ~as inde vian paroladon*; *kapitelo ~as la kolonon* (Kp FEMI, KRONI). ~o. 1 Ĉeso de agado : *la ~o de kantado*; *meti ~on al la diskutado, al iu stato Z*, al la milito; (f) *Cezaro havis malfeliĉan ~on (morton)*. 2 Lasta parto de io, en tempo aŭ spaco : *de unu ~o de la tero ĝis alia*; *de la komenco ĝis la ~o*; *la ~o de libro, de kanto*; *logi en la ~o de la mondo (tre malproksime)*; *la du ~oj (ekstremaĵoj) de bastono*; *ŝi kunpremis en ambaŭ manoj la ~ojn de la tuko Z*; *la ~etoj de ŝiaj piedoj Z*; *venis ~o al mia latino Z* (farinte ĉion, kion mi povis, mi tamen ne povas eliri el embaraso); *bona vino al la ~o Z* (plej bona venas la lasta); *je la ~o de la*

monato (Kp EKSTREMAJO, VESPERO, VOSTO). ~a ~anta 1, 2, 3 : *la ~a bato Z*; *la ~a vorto apartenas al li*; *la ~aj notoj de muzikaĵo* (Kp DECIDA, LASTA). ~e. 1 Ĉe la ~o (tempe aŭ luke), laste : *longe ŝtelas ŝtelisto, tamen ~e li pendas Z*; *unue marŝis muzikistaro, poste la urbestro k ~e la kongresanoj*; *~e, sed certe ne malplej grave Z*. 2 Post longa atendado : *~e vi alvenas ! ~aĵo. 1 ~o 2*. 2 (G) Lasta variebla partelo de vorto, kiu ŝanĝiĝas laŭ la gramatika rolo (seksa, nombro, kazo, modo, tempo aŭ persono) : *la ~a silabo aŭ ne estas en esp-o ~aĵo, sed nur vort~o* (Kp FLEKSIO). ~igi (ion de iu). Komisii iun por ke li finplenumu ian taskon : *~igi la komencitan kurson (helpe) de alia instruanto*. ~igi. 1 Ĉesi : *kio komenciĝis, tio ankaŭ ~iĝos Z*; *~iĝanta vivo, ceremonio, epoko, eklipso*; *~iĝo de la mondo* (kiam ĉio vivanta estos mortinta) (Kp MORTI, ESTINGIĜI, RUINIĜI, PASI, FORKURI, FORFLUI, VELKI, AGONII). 2 (per io) Havi kiel ~an parton, en la tempo aŭ spaco : *la korpo ~iĝas per fiŝa vosto*; *per tio ne ~iĝas ankoraŭ la fleksebleco de la lingvo Z*; *la koncero ~iĝas per kantado de himno*; *la entrepreno ~iĝas per fiasko*. El~i (tr). Tut~i. Sen~a. 1 Havanta nenian ~on, en tempo aŭ spaco; senlima, senmezura : *la eterna silento de tiuj sen~aj spacoj timigas min*; *la sen~eco, la sen~aĵo*. 2 Tede, supermezure longa : *li faras ĉiam sen~ajn predikojn*. 3 Kies unu ekstremaĵo estas alligita al la alia, tiel ke la tuto formas flekseblan cirklon : *sen~a ĉeno, rimeno*. ~ofara. Lasta, definitiva, pereiga : *doni la ~ofaran (mortigan) baton al iu Z*. ~ita. 1 Ĉesinta. 2 Tute plenumita, perfekta, definitiva. 3 Δ Havanta limon aŭ mezuron. Ne~ita. 1 Ne ankoraŭ ĉesinta. 2 Ne tute plenumita, neperfekta, nedefinitiva. 3 Δ Havanta limon aŭ mezuron, sed povante tamen senĉese pligrandiĝi : *matematiko uzas nombrojn ~itajn k ne~itajn, sed ne sen~ajn* (Kp NEDIFINITA).

Finalo. Fina parto de muzikaĵo.

Financo. 1 Monaj rimedoj, pri kiuj disponas iu ŝtato aŭ privatalejo; stato de la en- k elspetoj : *havi prosperajn ~ojn*; *la gazeto falis pro manko de ~oj Z*; *ministro pri la ~oj*. 2 Fako de tiu, kiu sin okupas pri ~aj aferoj; arto profitigi